

DOM

afsagt den 23. februar 2026 af Vestre Landsrets 13. afdeling (dommerne Jon Esben Hvam, Helle Krogager Rasmussen og Henrik Gisløv (kst.)) i nævningesag

V.L. S – 1020 – 25

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

Dato (Født 1990)

(advokat Michael Juul Eriksen, Aarhus)

Retten i Herning har den 22. maj 2025 under medvirken af nævninger afsagt dom i 1. instans (99-2167/2024).

Påstande

Tiltalte, har påstået stadfæstelse af byrettens bevisresultat i forhold 2 og 3 og i øvrigt frifindelse i det ikke erkendte omfang.

Tiltalte har for landsretten herunder erkendt sig skyldig i forhold 4, 8, 9, 11, 12, 19 og 21. I forhold 18 har han erkendt sig skyldig i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

Tiltalte har endvidere påstået formildelse, herunder således at længden af frakendelsestiden nedsættes, og at der sker frifindelse for påstanden om udvisning, subsidiært at der fastsættes et tidsbegrænset indrejseforbud.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse i overensstemmelse med den i byretten rejste tiltale i sagens forhold 2, 3, 15 og 16, dog med den begrænsning at der i forhold 15 og

16 ikke påstås domfældelse for overhalingen af Vidne 7. Anklagemyndigheden har i forhold 13-16 påstået frifindelse for den del af tiltalen, som angår fareforvoldelse for eget liv eller førlighed. Anklagemyndigheden har endvidere påstået frifindelse i forhold 17.

Anklagemyndigheden har i øvrigt påstået stadfæstelse af byrettens bevisresultat i det ikke erkendte omfang.

Anklagemyndigheden har endvidere påstået skærpelse af frihedsstraffen og stadfæstelse af byrettens afgørelser om førerretsfrakendelse og udvisning.

Anklagemyndigheden har berigtiget tiltalen i forhold 2, således at ”Reg. nr. 1” ændres til ”Reg. nr. 8”. I forhold 13-15 har anklagemyndigheden præciseret tiltalen, således at der i forbindelse med færdselslovens § 118, stk. 10, tilføjes ”, jf. nugældende § 118, stk. 12”.

Advokat Loa Nedergaard Olsen har på vegne af Erstatningspart 1, Erstatningspart 2 og Erstatningspart 3 påstået stadfæstelse af byrettens afgørelse om, at tiltalte skal betale godtgørelse for tort med 75.000 kr. til hver af de tre pårørende.

Tiltalte har påstået frifindelse for kravene om godtgørelse, men har ikke haft bemærkninger til godtgørelseskravenes størrelse.

Vidne 1 har for landsretten påstået, at tiltalte skal betale 11.653,20 kr. i erstatning.

Tiltalte har påstået frifindelse for kravet om erstatning og bestridt kravet størrelsesmæssigt.

Supplerende oplysninger

Der har også for landsretten været afspillet sekvens fra videoovervågning fra indkørslen til Udrejsecenter Kærshovedgård den 22. april 2024.

Tiltalte er yderligere straffet bl.a. ved dom af 13. maj 2024 med bøde for overtrædelse af færdselslovens § 42, stk. 2, og domme af 13. januar 2025 med bøde for overtrædelser af miljøbeskyttelsesloven.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne politiassistent Vidne 5, politiassistent Vidne 9, Vidne 1, Vidne 2, politiassistent Vidne 3, Vidne 8 og Vidne 4 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans. Der er endvidere afgivet forklaring af politiassistent Vidne 10 og tidligere bilinspektør Vidne 11.

Tiltalte har supplerende forklaret om forhold 2 og 3, at det var Vidne 1, der var fører af bilen. Han var passager i bilen. Vidne 1 skulle over til sin veninde. Politibilen kom kørende mod dem og pegede på deres bil med lys. Politibilen vendte om og kørte efter ham og Vidne 1. Vidne 1 var steget ud af bilen, inden politiet kom hen til dem. Der gik 1-2 minutter, fra Vidne 1 var steget ud af bilen, og indtil politiet kom hen til dem. I den periode havde der ikke siddet nogen på førersædet. Politiet tog ham med, og han ved derfor ikke, hvad der skete med bilen, efter han forlod stedet.

Om forhold 6 har han supplerende forklaret, at han ikke stod på lejekontrakten, fordi han ikke har et bankkort og bor på Kærshovedgård. Han bad Vidne 1 om at leje bilen og betalte lejen til hende. Det er hendes problem, at hun ikke fik ham skrevet på som fører. Han havde ingen problemer med Avis og havde ikke tidligere lejet en bil der. Han troede, at bilen skulle afleveres den 19. februar 2024 og bad Vidne 1 om at forlænge lejeperioden. Han kunne ikke aflevere bilen den 19. februar 2024, fordi han besøgte venner og familie i København og skulle nå hjem til Kærshovedgård for at overholde sin meldepligt. Vidne 1 bekræftede på Snapchat, at hun ville forlænge lejeperioden. Han bad hende om at forlænge perioden i to til tre dage. Da han kørte i bilen den 20. februar 2024, troede han, at Vidne 1 havde forlænget lejeperioden.

Han og Vidne 1 er ekskærester og taler ikke længere sammen. De blev lidt uvenner, da han fandt ud af, at hun ikke havde forlænget lejeperioden. Han kørte Vidne 1 hen til Avis den dag, hun lejede bilen. Mens hun lejede bilen, ventede han på hende ved McDonald's.

Om forhold 13 har han supplerende forklaret, at han tidligere på dagen havde udlånt bilen til en kammerat. Han vil ikke oplyse navnet på kammeraten, fordi han ikke vil "stikke" en kammerat. Han ved ikke, om kammeraten under sin køretur havde haft problemer med en anden bil. Da tiltalte omkring kl. 13.15 havde parkeret sin bil ved Kærshovedgård og sad i

bilen, så han ikke den hvide varevogn, der kørte ind på parkeringspladsen. Han sad i bilen og snakkede i telefon. Han var kørt fra Kærshovedgård til tankstationen for at købe drikke-varer og var derefter kørt tilbage til Kærshovedgård. Han var alene i bilen og stoppede ikke andre steder end på tankstationen.

Kammeraten leverede bilen tilbage den 22. april 2024 omkring kl. 10-11. Da han holdt på parkeringspladsen, havde han ikke i tankerne, at der kunne komme en anden bil. Da han steg ud af bilen, havde han sin telefon i hånden. Han tog også sine drikkevarer og sin taske med fra bilen.

Om forhold 15 og 16 har han supplerende forklaret, at han ikke ved, hvorfor den modkørende bil kørte i hans vognbane. Den modkørende var ikke ved at foretage en overhaling, og han mener heller ikke, at der var en anden grund til, at den kørte i hans vognbane. Den modkørende kom kørende ud af et sving og kørte over i hans vejbane. Han så den modkørendes lygter i sin vognbane. Det var første gang, han så den modkørende. Han og den modkørende skiftede vognbaner tre til fire gange. Han forsøgte at undvige så godt som muligt og endte med at bremse.

Forevist foto fra bilinspektørerklæringen, ekstrakten side 150, har han forklaret, at sammenstødet skete omkring "Part 2s slutposition", det vil sige i den modkørendes vognbane. Han bremsede, og i et forsøg på at undvige drejede han. Det ses også på billedet fra bilinspektørerklæringen, at hjulene på hans bil er drejet. Det er ikke korrekt, når det er anført i byrettens dom, at han har forklaret, at sammenstødet skete i hans vejbane. Det skete i den modkørendes vejbane. Der var på intet tidspunkt biler foran ham. Der kørte en varevogn bag ham. Han kunne se varevognen i sit bakspejl. Varevognen kørte helt tæt bag ham. Han havde ikke overhalet varevognen. Han så ikke en lastbil.

Han kunne ikke mærke, at han havde røget hash nogle dage tidligere. Han var ikke påvirket. Han kørte i en Suzuki. Den havde højst en 1,4 motor. Det var ikke en hurtig bil. Han havde været på tankstationen for at købe kaffe og en pakke cigaretter. Mens han var på tankstationen, kørte en hvid varevogn ind på tankstationen. Da han kørte ud fra tankstationen, kørte den hvide varevogn efter ham. Varevognen var meget kortvarigt på tankstationen og kørte kun derind for at holde øje med ham.

Han overhalede ikke nogen under kørslen. Han boede på Kærshovedgård og ville ikke miste sit kørekort.

Om forhold 17 har han supplerende forklaret, at han ikke har modtaget politiets brev af 26. marts 2024 om midlertidig inddragelse af førerretten fra den 28. marts 2024. Han har ikke set brevet. Han ved ikke, om det ligger på Kærshovedgård. Han mistede sit MitID, da han blev udvist i 2021.

Det midlertidige kørekort, som politiet fandt i bilen, havde han fået af en politibetjent i Kolding. Han blev standset af politiet ved Skovparken i Kolding, da han stod på fortovet ved bilen og talte med en kammerat. Politiet spurgte, om han havde kørekort. Han svarede, at det havde han, og viste politiet et brev, hvor der stod, at sigtelsen for en narkokørsel, som ikke er omfattet af denne sag, var frafaldet. Politibetjenten ringede til kørekortcentret i Holstebro og sagde derefter til ham, at han havde kørekort, og udstedte det midlertidige kørekort til ham.

Om sine personlige forhold har tiltalte forklaret, at han ikke fik færdiggjort HF enkeltfag. Han har haft sin egen virksomhed, hvor han leverede madvarer til pizzeriaer og restauranter. Da han blev udvist i 2021, havde han en café i Kolding. Han havde lånt penge af den forkerte mand. Han har et meget godt forhold til sine forældre. Hans søskende har fast arbejde. Han har aldrig været i Afghanistan. Han kan meget få gloser på afghansk. Hans far taler dansk. Han mor taler ikke dansk. Når tiltalte taler med sin mor, oversætter hans far derfor for dem.

Politiassistent Vidne 10 har forklaret om forhold 2 og 3, at han og hans kollega var på patrulje den 12. november 2021, da en bil kom kørende i frisk fart mod patruljevognen. De tændte patruljevognens tagprojektør og lyste ind i den modkørende bil. Han kunne genkende føreren, som var tiltalte. Han er sikker på, at tiltalte var fører. De vidste, at tiltalte ikke havde kørekort og vendte derfor patruljevognen og kørte efter den modkørende bil. Da de nåede hen til bilen, sad der ikke nogen på førersædet. Tiltalte sad på bagsædet. Han så, at bilen gængede lidt, da den blev bragt til standsning. Bilen kørte omkring 200 meter, inden de nåede hen til den. Han og hans kollega nåede frem til bilen på omkring 30 sekunder. Det var ikke Vidne 1, der var fører af bilen. Vidne 1 kunne ikke have nået at stige ud af bilen, inden han og hans kollega nåede hen til den.

Han har i en årrække arbejdet som politiassistent i Kolding og kender tiltalte derfra. Der var ikke videokamera i patruljevognen. Han kan ikke huske tiltaltes påklædning. Han er ikke i tvivl om, at tiltalte var fører af bilen. Det er korrekt, at han og hans kollega tog tiltalte med til blodprøveudtagning.

Politiassistent Vidne 5 har supplerende forklaret om forhold 5, at han stod på fortovet ved siden af sin patruljevogn, da han så, at tiltalte kørte forbi, mens tiltalte tastede på sin mobiltelefon. Tiltalte sad på førersædet og holdt telefonen i sin højre hånd. Tiltalte kørte 40-50 km/t. Han er ikke i tvivl om, at han så, at tiltalte benyttede sin mobiltelefon.

Politiassistent Vidne 9 har supplerende forklaret om forhold 10, at tiltalte holdt telefonen op foran sig i sin ene hånd, mens han holdt sin anden hånd på rattet. Han vurderede, at tiltalte talte i telefonen, fordi tiltalte fægtede med telefonen. Tiltalte var alene i bilen. Da han henvendte sig til tiltalte, kunne han høre, at der blev talt fra telefonen. Der var lys i skærmen, og telefonen var derfor i brug. Han kan ikke udelukke, at det var en stemme fra telefonens gps, han kunne høre. Han tjekkede ikke, om der var en samtale i gang.

Vidne 1 har supplerende forklaret om forhold 6, at det kun var hende, der var hos Avis, da hun lejede bilen. Tiltalte var ikke med, fordi han havde sagt, at han ikke kunne leje bilen. Det var noget med, at Avis ikke kunne lide udlændinge. Hun ringede til Avis og spurgte, om det var muligt at få skrevet en ekstra fører på kontrakten. Avis fortalte, hvor meget det kostede, og at de skulle have kopi af den ekstra førers kørekort. Hun kan ikke huske, hvorfor tiltalte ikke blev skrevet på kontrakten som fører, men det skyldtes en komplikation. Da hun havde lejet bilen og mødtes med tiltalte, aftalte de, at hun skulle køre sin mors bil hen til moren, og at tiltalte skulle hente hende der i den lejede bil. Hun var ikke glad for, at tiltalte skulle køre i den lejede bil. Inden hun lejede bilen, havde hun og tiltalte aftalt, hvilken periode hun skulle leje bilen i. Hun sagde til tiltalte, at bilen skulle afleveres den 18. februar 2024. Hun kunne ikke aflevere bilen, når hun ikke havde den. Hvis hun havde haft den, kunne hun have afleveret den til tiden. Det er ikke korrekt, at hun gik med til at forlænge lejeperioden. Hun skrev ikke til tiltalte på Snapchat eller på anden måde, at hun ville forlænge lejeperioden. Inden hun gik til politiet, advarede hun tiltalte om, at hun ville anmelde ham, hvis han ikke kom med bilen. Bilen var hendes ansvar, og hun opfattede det, som tiltalte gjorde, som ulovligt.

Det var ikke meningen, at tiltalte skulle være fører af bilen. Hun kørte hen til Avis i sin mors bil. Tiltalte blev kørt derhen af en anden. Hun havde tænkt, at hun skulle køre sin mors bil hjem til moren, og at hendes mor derefter skulle køre hende hen til Avis, så hun kunne hente den lejede bil. Tiltalte kom kun hen til Avis, fordi han var nysgerrig på bilen.

Hun har et erstatningskrav på 11.653,30 kr. Beløbet angår betaling for den forsinkede aflevering af bilen og udbedring af skader på bilen. Beløbet var oprindeligt 7.958,50 kr., men det er sendt til inkasso, og kravet kan derfor nu opgøres til 11.653,30 kr.

Inden hun lejede bilen, beregnede hun og tiltalte, hvor meget hun skulle betale ved lejekontraktens indgåelse. Det beløb, de kom frem til, passede nogenlunde med det, hun betalte til Avis. Tiltalte gav hende højst 7.000 kr., og hun betalte 5.799,38 kr. til Avis.

Vidne 2 har supplerende forklaret om forhold 13, at der ikke var noget i trafikken, som kunne være årsag til, at den modkørende bil kørte i hans vognbane. Der var ikke andre biler på vejen end hans bil og den modkørende bil. Han opfattede den modkørende bilists kørsel som en joke, fordi den modkørende først drejede sin bil over i egen kørebane, da bilerne var meget tæt på hinanden. Det var meget tæt på, at de ramte hinanden. Han kørte efter den modkørende bil, men den modkørende kørte fra ham. Han så, at den modkørende drejede til højre mod Kærshovedgård. Inden da havde den modkørende overhalet en gylle-vogn. Han er helt sikker på, at den røde Suzuki, han så parkeret ved Kærshovedgård, var den samme Suzuki, som kørte imod ham.

Forevist videoovervågning fra indkørslen til Kærshovedgård har han forklaret, at det er ham, der kommer kørende i den hvide varevogn. Han fulgte efter den røde Suzuki, der ses køre ind ad indkørslen og parkere, inden han kommer til stedet.

Da han kørte ud i rabatten for at undgå, at den modkørende bil påkørte ham, holdt han næsten stille. Da han kørte efter den modkørende, kørte han omkring 120 km/t. Han kunne ikke indhente den modkørende.

Tidligere bilinspektør Vidne 11, som har udarbejdet bilinspektør-klæringen af 6. maj 2024, har forklaret om forhold 15 og 16, at han ikke fandt dækafsmittning på asfalten, knækkede pedaler i Part 1's bil eller andre tekniske tegn på, at Part 1 hav-

de foretaget en bremsemanøvre. Det er derfor, at han har skrevet i konklusionen i sin erklæring, at Part 1 mest sandsynligt ikke havde foretaget en undvigemanøvre forud for kollisionen. Der var ikke hul i vejen eller andre tekniske årsager til, at Part 1 kørte i den modsatte vejbane. Da han kom ud på uheldsstedet, fik han at vide, at bilerne ikke var flyttet fra uheldsstedet. Han kunne følge væskespray på vejen og fandt et mærke i asfalten, som var afsat i kollisionøjeblikket. Han har fastslået kollisionssstedet på baggrund af disse observationer og bilerne placering på stedet. Den sorte væske, der på erklæringens side 3 ses på kørebanen i en stribe efter Part 1's bil, er motor- og kølervæske fra bilen.

Der er en kurve på vejen, som forhindrer bilister i nordgående retning i at se, om der kommer modkørende trafik. Det er derfor, at der er et forbud mod at overhale i nordgående retning.

Grunden til, at han har skrevet i sin erklæring, at Part 1's kollisionshastighed var "111 km/h +/- 10 km/h", er, at han har taget alle nødvendige forbehold. Hastigheden har mest sandsynligt været 111 km/t, og den har med den højeste grad af sandsynlighed været mindst 101 km/t. Han har beregnet hastigheden til 111 km/t. ved hjælp af en formel. Den kraft, som bilerne har bragt ind i uheldet, har indgået i beregningen. Part 2 har højst sandsynligt foretaget en nedbremsning. Han kan ikke fastsætte en værdi for Part 2's nedbremsning. Det skyldes, at han ikke ved, fra hvilken hastighed nedbremsningen blev foretaget. Bremsen i Part 2's bil var aktiveret. Det vurderer han, fordi koblingen og bremsepedalen var knækket, hvilket ses på foto 7 i erklæringen. Uden Part 2's nedbremsning havde ulykken været endnu værre.

Han har fundet to fejl i sin erklæring. I punkt 5.3 skulle der stå, at Part 1's – og ikke Parts 2's – hastighed vurderes at have været en betydende faktor for uheldets omfang, og i bilag 4 er det fejlagtigt anført, at den grå Kia ikke var i teknisk lovlig og forsvarlig stand. Det var Part 2's bil, der ikke var i teknisk lovlig og forsvarlig stand. Han kan ikke udtale sig om, hvor længe tiltalte havde kørt i den modsatte vejbane.

Politiassistent Vidne 3 har supplerende forklaret om forhold 14-16, at han ikke er i tvivl om, at den røde Suzuki havde påkørt hans bil, hvis han ikke havde bremsset og var kørt ud til siden. Han kunne ikke se en færdselsmæssig grund til, at den røde Suzuki efterfølgende kørte over i den modsatte vognbane. Der var ikke andre biler på vejen. Efter den røde Suzuki havde overhalet ham, så han, at den én gang kørte over i den modsatte

vognbane og kørte der i nogle sekunder. Han er sikker på, at den røde Suzuki, der overha-lede ham, var den Suzuki, der var involveret i uheldet. Der kører ikke mange biler af den model.

Han kørte i en Audi A3, og han ville nok have kunnet køre op til den røde Suzuki i sin bil, men han var på 2. semester af politiuddannelsen, og han kendte ikke reglerne for civil anholdelse. Hvis han skulle undersøge det, ville han have været nødt til at foretage et telefon-opkald. Hans hastighed var omkring 80 km/t, da han foretog undvigemanøvren. Den røde Suzuki satte farten op, efter den havde overhalet ham.

Vidne 8 har supplerende forklaret om forhold 15 og 16, at han kørte stille og roligt ad hovedvejen, da han så i sit sidespejl, at to biler var smasket sammen. Da han så bilerne, hang de nærmest oppe i luften. Han så ikke, om den røde Suzuki, der var involveret i uheldet, havde været ved at overhale ham. Inden uheldet bed han ikke mærke i, om der var no-get særligt ved den grå Kia, der var involveret i sammenstødet. Han kan ikke genkende tiltaltes forklaring om, at den grå bil flere gange kørte frem og tilbage mellem sin egen vognbane og den vognbane, han og den røde Suzuki kørte i. Han kan ikke vurdere afstan-den fra lastbilen til den røde og grå bil efter uheldet. Han standsede cirka 100 meter fra uheldsstedet. Han ringede 112 og gik derefter hen til uheldsstedet. På uheldsstedet talte han med en betjent. Derefter talte han med lastbilchaufføren. De talte ikke som sådan om, hvad der var sket. Han så og hørte lastbilen bremse. Inden da havde han ikke bidt særligt mærke i lastbilen. Han kan ikke huske, om han var på en tankstation inden uheldet. Han tanker normalt i Tørring cirka 12 km fra uheldsstedet.

Vidne 4 har supplerende forklaret om forhold 15 og 16, at han havde kørt bag den grå bil i 3-4 km, inden uheldet skete. Der var ikke noget påfaldende ved den grå bils kørsel før sammenstødet. Den grå bil kørte ikke frem og tilbage mellem sin egen og den modkø-rendes vognbane. Hvis den grå bil havde skiftet vognbane, ville hans fartpilot have bippet for at signalere, at den ikke kunne holde afstanden. Fartpiloten logger sig på det forankø-rende køretøj for at holde afstanden. Den røde bil kørte helt op bag den hvide varevogn, inden den trak ud. Da lastbilen bremsede, hang han i selen langt fremme mod frontruden. Hvis lastbilen ikke havde haft adaptiv fartpilot, er han sikker på, at han var kørt op bag i den grå bil. Fartpiloten var indstillet til to bilers afstand. Det er standardindstillingen. Han kan ikke udelukke, at der kan have været 3 bilers længde mellem lastbilen og den grå bil, da han kørte efter den grå bil. Da sammenstødet var sket, og lastbilen holdt stille, var der 2

bilers længde mellem lastbilen og den grå bil. Han var fokuseret på, om han ville ramme den grå bil, og han kan derfor ikke sige, om den grå bil blev skubbet bagud ved sammen-stødet. Han så, at bilerne kurede rundt og ramte hinanden. Efter uheldet steg han ud af bi-len og talte med en betjent. Han talte ikke med andre.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet:

Der er om skyldsspørgsmålet afsagt følgende

”K e n d e l s e:

Forhold 2 og 3

Efter politiassistent Vidne 10's troværdige og detaljerede forklaring er det bevist, at tiltalte var fører af bilen den 12. november 2021.

Herefter og idet tiltalte ved dom af 28. september 2017 var frakendt førerretten indtil den 11. oktober 2022, er tiltalte skyldig i overensstemmelse med tiltalen i forhold 2 og 3.

Forhold 5

Politiassistent Vidne 5 har også for landsretten afgivet en tro-værdig og detaljeret forklaring.

Herefter og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, tiltræder landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Forhold 6

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at Vidne 1 den 18. februar 2024 indgav to politianmeldelser vedrørende tyveri af den i tiltalen omhandlede bil.

Herefter og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, tiltræder landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Forhold 10

Politiassistent Vidne 9 har også for landsretten afgivet en troværdig og detaljeret forklaring.

Herefter og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, tiltræder landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Forhold 13

Også efter bevisførelsen for landsretten, herunder Vidne 2's detaljerede og tro-værdige forklaring, og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, er det bevist, at det var tiltalte, der var fører af den modkørende bil, som Vidne 2 mødte på det i tiltalen nævnte tidspunkt og sted.

Landsretten lægger efter Vidne 2's forklaring ligesom byretten til grund, at tiltalte førte bilen som beskrevet i byrettens dom, herunder at han, da bilerne var 50 meter fra hinanden, flere gange blinkede med det lange lys og kørte over i Vidne 2's vejbane, hvor han fortsatte med at køre, indtil bilerne var cirka 4-5 meter fra hinanden, på hvilket tidspunkt han foretog en skarp drejning tilbage i egen vognbane. Det lægges endvidere til grund, at Vidne 2 kørte 60-70 km/t, og at han for at undgå en påkørsel var nødt til at trække ud til højre, således at det ene hjulsæt på hans bil var på vejen og det andet i rabatten, ligesom han bremsede ned, således at han næsten holdt helt stille.

Landsretten finder, at tiltalte ved at have kørt som beskrevet bevidst har sat sig ud over hensynet til andres sikkerhed, og det tiltrædes derfor, at tiltaltes kørsel må anses som særlig hensynsløs.

Det tiltrædes endvidere, at tiltalte ved kørslen af grov kådhed eller på lignende hensynsløs vis har forvoldt konkret nærliggende fare for Vidne 2's liv eller førlighed, og at han har haft det fornødne forsæt hertil.

Landsretten tiltræder herefter, at tiltalte er fundet skyldig som sket, dog således at den del af tiltalen, der angår fareforvoldelse for eget liv eller førlighed, efter parternes samstemmende påstande udgår.

Forhold 14

Det lægges også efter bevisførelsen for landsretten, herunder Vidne 3's detaljerede og troværdige forklaring, til grund, at tiltalte i en tilstand påvirket af hash kørte som beskrevet i byrettens dom. Det lægges herunder til grund, at han i kort afstand til et helle-anlæg, hvor overhaling var forbudt, overhalede Vidne 3 ved at trække ind foran ham på et tidspunkt, hvor det bageste hjulsæt på tiltaltes bil var ud for det forreste hjulsæt på Vidne 3's bil, og at Vidne 3 5-10 sekunder, før de nåede frem til helleanlægget, for at undgå påkørsel måtte foretage en hård opbremsning og et styreudslag mod højre, hvorved det højre hjulsæt på hans bil kom ud i rabatten.

Landsretten tiltræder, at tiltalte ved at have kørt som beskrevet har tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden, og at han ved at have ført bilen under de foreliggende omstændigheder bevidst har sat sig ud over hensynet til andres sikkerhed på en sådan måde, at kørslen må anses som særlig hensynsløs.

Syv nævninger og alle landsdommere udtaler herefter:

Der foreligger ikke oversigtskort eller andre oplysninger i sagen, som nærmere beskriver forholdene omkring helleanlægget, hvor overhalingen blev foretaget, ligesom der ikke foreligger sikre oplysninger om den hastighed, som tiltalte kørte med på overhalingstidspunktet.

Under hensyn hertil og efter bevisførelsen i øvrigt finder vi, at der ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at anse det for bevist, at tiltalte ved sin kørsel har forvoldt konkret nærliggende fare for Vidne 3's liv eller førlighed.

Vi stemmer derfor for at frifinde tiltalte for overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1.

To nævninger udtaler:

Efter bevisførelsen for landsretten og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, finder vi, at det er bevist, at tiltalte ved sin kørsel har forvoldt en konkret nærliggende fare for Vidne 3's liv eller førlighed.

Vi stemmer derfor for at anse tiltalte for skyldig i overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at tiltalte frifindes for overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1.

I overensstemmelse med parternes samstemmende påstande udgår den del af tiltalen, som angår fareforvoldelse for eget liv eller førlighed.

Med disse begrænsninger tiltræder landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Forhold 15 og 16

Forsvareren har til støtte for frifindelsespåstanden gjort gældende bl.a., at det i tiltalen ikke er tilstrækkeligt tydeligt beskrevet, i forhold til hvem tiltalte har overtrådt straffelovens § 252, stk. 1, jf. retsplejelovens § 834, stk. 2, nr. 4.

Det fremgår af tiltalen bl.a., at tiltalte under nærmere beskrevne omstændigheder påkørte Forurettede, som afgik ved døden, og at Vidne 4 måtte foretage en nødbrems-ning for at undgå påkørsel af Forurettedes personbil.

På denne baggrund og efter en samlet vurdering finder landsretten, at beskrivelsen i tiltalen er tilstrækkeligt tydelig til, at tiltalte har kunnet varetage sit forsvar.

Påstanden om frifindelse med henvisning til, at tiltalen ikke opfylder kravene i retsplejelovens § 834, stk. 2, nr. 4, tages derfor ikke til følge.

Tidligere bilinspektør Vidne 11 har for landsretten forklaret bl.a., at han ikke fandt tekniske tegn på, at tiltalte foretog en bremsemanøvre forud for kollisionen med Forurettedes køretøj. Han har endvidere forklaret, at tiltaltes hastighed vurderes at have været en betydende faktor for uheldets omfang, og at tiltaltes køretøj – i modsætning til Forurettedes køretøj – ikke var i teknisk lovlig og forsvarlig stand.

Herefter og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at det er bevist, at tiltalte i en tilstand påvirket af hash førte bilen som beskrevet i byrettens dom, herunder at han med en hastighed på cirka 111 km/t mod

de tilladte 90 km/t på et sted, hvor overhaling var forbudt, påbegyndte en overhaling af en forankørende varebil uden at sikre sig, at strækningen var fri for modkørende færdsel, hvorved der i den modsatte kørebane skete et sammenstød mellem tiltaltes bil og den modkørende personbil, som blev ført af Forurettede, der som følge af kvæstelserne ved sammenstødet afgik ved døden.

På denne baggrund og efter en samlet vurdering af kørselsforløbet tiltræder landsretten, at tiltalte har ført bilen under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden og på en særlig hensynsløs måde. Det tiltrædes endvidere, at tiltalte af grov kåthed eller på lignende hensynsløs vis forsætligt har forvoldt nærliggende fare for Forurettedes liv eller førlighed, og at han under særligt skærpende omstændigheder uagtsomt har forvoldt hendes død.

Herefter, og da der heller ikke efter bevisførelsen for landsretten foreligger det fornødne bevis for, at tiltalte ved sin kørsel har forvoldt en konkret nærliggende fare for Vidne 4's liv eller førlighed, tiltræder landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket, dog således at den del af tiltalen, der angår fareforvoldelse for eget liv eller førlighed, efter parternes samstemmende påstande udgår.

Forhold 17

Efter anklagemyndighedens påstand frifindes tiltalte.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens skyldkendelse stadfæstes med de ændringer,

at Tiltalte, er skyldig i forhold 2 og 3,

at den del af tiltalen i forhold 13 samt 15 og 16, der angår fareforvoldelse for eget liv eller førlighed, udgår,

og at tiltalte i forhold 14 frifindes for overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, og frifindes i forhold 17. ”

Straffastsættelse

Straffen fastsættes efter de bestemmelser, som byretten har anført, idet færdselslovens § 117 a, stk. 2, nr. 2, jf. stk. 1, tillige citeres, og således at henvisningen til færdselslovens § 117 d, stk. 2, jf. 56, stk. 1, 1. pkt., jf. § 130, stk. 1, samt lov om euforiserende stoffer § 1, stk. 3, udgår, og at der i forbindelse med færdselslovens § 118, stk. 10, tilføjes ”jf. nugældende § 118, stk. 12 ”. Straffen er en tillægsstraf, jf. straffelovens § 89.

Der er afgivet 12 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 6 år og 6 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 6 år og 6 måneder.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen fastsættes straffen til fængsel i 6 år.

Ved fastsættelsen af straffen har alle voterende lagt vægt på overtrædelsernes karakter og omfang, herunder at tiltalte er fundet skyldig i flere tilfælde af vanvidskørsel, at han i forbindelse med to af disse kørsler er fundet skyldig i forsætlig fareforvoldelse og i et af tilfældene tillige uagtsomt manddrab under særligt skærpende omstændigheder. Der er endvidere lagt vægt på tiltaltes forstraffe for ligeartet kriminalitet.

Frakendelse af førerretten

Landsretten tiltræder, at betingelserne for at frakende tiltalte førerretten i medfør af de bestemmelser, som byretten har anført, er opfyldt. Tiltalte skal efter færdselslovsovertrædelsernes karakter og omfang herefter frakendes førerretten i 10 år, medmindre der undtagelsesvist er grundlag for at frakende førerretten for bestandigt, jf. færdselslovens § 128, stk. 3, jf. stk. 1.

Der er afgivet 15 stemmer for at frakende tiltalte førerretten i 10 år og 3 stemmer for at frakende ham førerretten for bestandigt.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen frakendes tiltalte førerretten i 10 år.

Ved fastsættelsen af frakendelsestiden har alle voterende lagt vægt på omfanget af de forhold, herunder de vanvidskørsler, som tiltalte er fundet skyldig i, sammenholdt med de overtrædelser af færdselsloven, som tiltalte tidligere er fundet skyldig i. På den baggrund har flertallet efter en samlet vurdering, hvor der navnlig er lagt vægt på tiltaltes tidligere overtrædelser af færdselsloven, ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at fravige udgangs-

punktet i færdselslovens § 128, stk. 1, om, at frakendelse af førerretten sker for et tidsrum på op til 10 år, der regnes fra byrettens dom, jf. færdselslovens § 131, stk. 1. Mindretallet har fundet, at der foreligger det fornødne grundlag for undtagelsesvist at frakende tiltalte førerretten for bestandigt.

Udvisning

Tiltalte er ved dom af 14. september 2021 udvist af Danmark med et indrejseforbud i 6 år. Som anført af byretten har han derfor ikke lovligt ophold i Danmark. Herefter og under hensyn til de lovovertrædelser, han nu er fundet skyldig i, og den idømte straf tiltrædes det, at betingelserne for udvisning i den før 1. juli 2025 gældende udlændingelovs § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1, 4 og 6, og § 24, nr. 2, er opfyldt, jf. lov nr. 755 af 20. juni 2025 om ændring af udlændingeloven og forskellige andre love § 6, stk. 2.

Tiltalte skal herefter udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 8, stk. 2, om retten til privatliv og familieliv som fortolket af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i bl.a. dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig).

Tiltalte er statsborger i Afghanistan. Det fremgår af oplysningerne i sagen, at han indrejste i Danmark fra Pakistan, da han var 13 år, og fik opholdstilladelse den 19. april 2002 i medfør af udlændingelovens § 27, stk. 2. Som anført blev tiltalte ved dom af 14. september 2021 udvist med et indrejseforbud i 6 år, og han har siden da ikke haft lovligt ophold i Danmark. Tiltalte er nu fundet skyldig i en række vanvidskørsler, hvor han under to af kørslerne har gjort sig skyldig i forsætlig fareforvoldelse og under den ene af disse kørsler tillige gjort sig skyldig i uagtsomt manddrab under særligt skærpende omstændigheder begået i hashpåvirket tilstand. Han er endvidere fundet skyldig i bl.a. en række andre kørsler i hashpåvirket tilstand, en kørsel i frakendelsestiden og overtrædelser af lovgivningen om euforiserende stoffer. Forholdene er begået, efter han blev udvist i 2021, og straffen er fastsat til fængsel i 6 år. Tiltalte er tidligere straffet adskillige gange, herunder for kørsler under påvirkning af euforiserende stoffer, kørsler i frakendelsestiden og uden førerret og personfarlig kriminalitet, og han er ud over udvisningen ved dommen fra 2021 betinget udvist i 2017.

Tiltalte er ikke gift eller samlevende og har ikke børn. Tiltaltes forældre og søskende bor i Danmark. Efter det oplyste har tiltalte været i Afghanistan, inden han kom til Pakistan, og han har for landsretten forklaret, at han ikke har været i Afghanistan siden da. Han taler og skriver dansk, og han har forklaret, at han kun kender ganske få gloser på sprog, der tales i Afghanistan. Han har familiemedlemmer i Afghanistan, men han har efter det oplyste ikke kontakt til dem. Han har gennemført folkeskolen og har i perioder haft tilknytning til det danske arbejdsmarked. Efter det oplyste har tiltalte således en betydelig stærkere tilknytning til Danmark end Afghanistan og vurderes efter det oplyste alene at have meget beskedne forudsætninger for at kunne klare sig i Afghanistan.

Efter arten og grovheden af den begåede kriminalitet finder landsretten efter en samlet vurdering herefter, at de hensyn, som taler for udvisning af tiltalte, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning. Landsretten tiltræder derfor, at det med sikkerhed ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise tiltalte med et tidsbegrænset indrejseforbud.

Det fremgår af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at varigheden af et indrejseforbud har betydning ved vurderingen af, om udvisning vil udgøre et uproportionalt indgreb i privatlivet og familielivet, jf. bl.a. dom af 14. september 2021 i sagen Abdi mod Danmark, præmis 38.

Det følger af dagældende udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 7, at en udlænding, der udvises efter § 24 og idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år og 6 måneders varighed, meddeles indrejseforbud for bestandigt. Der kan dog meddeles et indrejseforbud af kortere varighed, hvis udlændingen udvises efter § 24, og et indrejseforbud fastsat efter stk. 4 med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 32, stk. 5, nr. 1.

Der er afgivet 15 stemmer for at fastsætte indrejseforbuddet til 6 år og 3 stemmer for at udvise tiltalte for bestandigt.

Flertallet har efter en samlet vurdering fundet, at en udvisning af tiltalte med et indrejseforbud for bestandigt vil udgøre et uproportionalt indgreb og dermed være i strid med artikel 8 i Menneskerettighedskonventionen, hvorimod en udvisning med et indrejseforbud i 6 år ikke vil udgøre et uproportionalt indgreb. Flertallet har ved vurderingen af kriminalitetens art og alvor lagt vægt på, at længden af straffen i det væsentlige er begrun-

det i en lovovertrædelse, der er begået ved uagtsomhed, og i et forløb, som varede kort tid. Der er endvidere lagt vægt på tiltaltes tilknytning til Danmark og manglende tilknytning til Afghanistan.

Mindretallet har efter en samlet vurdering fundet, at en udvisning med et indrejseforbud for bestandigt ikke vil være et uproportionalt indgreb. Mindretallet har herved lagt vægt på den kriminalitet, som tiltalte nu og tidligere er fundet skyldig i, og at tiltalte allerede er udvist.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen stadfæster landsretten herefter byrettens afgørelse om udvisning, dog således at varigheden af indrejseforbuddet nedsættes til 6 år.

Efter de juridiske dommers bestemmelse stadfæstes byrettens afgørelse om torgodtgørelser til Erstatningspart 1, Erstatningspart 2 og Erstatningspart 3. Vidne 1's påstand om erstatning tages ikke under påkendelse.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes med de ændringer, at tiltaltes førerret frakendes i 10 år, der regnes fra byrettens dom, og at varigheden af indrejseforbuddet nedsættes til 6 år.

Godtgørelserne, som forrentes fra den 6. juni 2025, skal betales inden 14 dage.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Jon Esben Hvam

Helle Krogager Rasmussen Henrik Gisløv

(kst.)

